

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVIŠEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo urednistvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglaševanje plača: petlet vrsta 15 v. osmrtnice, poslana na zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju pusti. — Za odgovor je priložiti imenik. — Telefon številka 118.

Rusija — največja nasprotnica Nemcev.

Et meminisse juvabit! (Tudi ta spomin — nam bo de v korist!) Vergil.

Ako zasledujemo tendenco in ves smoter naše, avstro-ogrske zunanje politike, tedaj si ne moremo raztolmačiti marsikaterih korakov našega ministrstva zunanjih del! Človeku, namreč normalno sodečemu, se kaže veliko protislovje in nekaka nedoslednost pri vsem dejanju in nehanju našega postopanja! Na eni strani priklonitev novih dežel Bosne-Hercegovine z skoraj izključno slovanskim prebivalstvom — zraven pa suspendirane ustavne pravice v hrvatsko-slovanski trojedini kraljevini; poleg tega izraženo sovražstvo proti državljanom, ki so po eni tretjini slovanske narodnosti! (Glej postopanje vladne oblasti v Dalmaciji!)

Ako damo za tezo tem razmišljanjem latinsko »Cui prodest?« (= komu na korist?) potem si bomo vse to postopanje vsaj delno mogli raztolmačiti. V tej točki nam pridejo odkritosrčni nemški prijatelji na pomoč! — Vseposvoda se je razpravljalo, proti Slovanstvu naperjeni govori nemškega kancelarja Bethmanna-Hollwega.

Tudi še neki drugi nemški mož se je nedavno oglasil in se na široko razšopiril, namreč glavni urednik mesečne revije: »Preussische Jahrbücher«, profesor Hans Delbrück, kateri brez vseh ovinkov razpravlja temo, da je »največji sovražnik Nemčije — Rusija«.

Ta učenjak? piše: »Rusija kar po tihoma zaseda obširno Mongolijo ter se bliža Perziji. Enakočasno hoče ustaliti svoj vpliv na Balkanu v tem smislu, da bi zagospodovala brezposredno (direktno) nad Carigradom in — Dardanelami. (Aha! Hinc illae lacrimae! Opom. uredn.) Za slučaj pa, ko bi začela Turčija tudi v Aziji — razpadati, se gladna Rusija že sedaj prijavlja za — pričakovano dedičino!«

Cez celo zimo je bila ruska armada — polovično mobilizirana na Avstrijski in Nemški meji razpostavljena! Avstrija je imela veliko škodo, ker je izdala v obrambo tega stanja — ogromne denarne svote, da bi si ohranila svoj pomen in vplavo na Balkanu?

Med tem pa je Rusija z veliko lahkoto utrpela te velikanske izdatke in jej je še preostajalo denarnih sredstev — za balkanske, vojujoče se države!

Primorani smo tedaj priznati, da je moč in sila Rusije na gospodar-

skem in denarnem torišču veliko večja, kakor se je to dosedaj domnevalo!

Težke izgube v Rusko-Japonski vojni, gospodarski neuspehi in polomi za časa revolucijskega gibanja v razsežnem carstvu so se popravili v zelo kratkem času.

Reforme za poljedelce, kakor nevdružna kolonizacija Sibirije in Turkestana napolnjujejo ruske žitnice z vrhom do (strehe) krova! Ne sme se pa pozabiti, da ima Rusija čez 165 milijonov prebivalcev, — torej ravno za sto milijonov več nego mogočno nemško cesarstvo! Ruska armada je že v mirnem času tako velika, kakor vse armade trojevine skupaj!

Naposled pa, a ne na zadnjem mestu, moramo še upoštevati dejstvo, da je na naravnih zakladih preboga Rusija v zadnjih dveh letih plačala 400 milijonov nemških mark (blizo

pol milijarde kron) svojih državnih dolgov! Zraven tega pa ima ruska državna banka največje zaklade v zlatu na celim svetu! To se pravi primeroma, da ima ruska banka trikrat toliko zlatega zaklada, kakor angleška banka ali pa banke cele Nemčije!

Vsa ta navedena dejstva dokazujejo v polni meri, s kako nevarnim sovragom moramo računati Nemci na vseh postojankah! — Tako se izražajo potuhnjena nemška bojazni; mi bi radi odkrito odgovorili na ta izvajanja — a nečemo pisati — za državne pravdnika! Samo eno vprašanje bi stavili učenemu profesorju na ušesa: »Ali gospod profesor ničesar ne ve o dveh železih v ognju« za časa Bismarka — in po delstvih sodeč mislimo, da železi še vedno žarita — v kovačnici nemškega zunanega ministrstva — ali ne?«

Teptanje mednarodnega prava.

Velesile odredile še strožjo blokado. — Velelesile groze s pomorsko demonstracijo proti Bolgariji. — Nejasni položaj glede Skadra.

IZJAVA KRALJA.

Cetinje, 15. aprila. Zastopnikom velesil je črnogorski kralj enkrat za vselej izjavil, da odklanja vsako pogajanje glede odškodnine za Skader. Blokado, ki jo izvršuje mednarodno brodogoj ne more škoditi niti njemu, niti črnogorskemu narodu in ga tudi ne prisili, da bi se Skadru odpovedal. Oblegovanje Skadra se bo nadaljevalo, če tudi odide vsa srbska armada.

Kotor, 15. aprila. Razmerje med kraljem in ruskim poslanikom Giesom je postalo tako napeto, da sta prekinila osebne stike.

ODŠKODNINA ZA SKADER.

Berlin, 15. aprila. Državni tajnik Jagov je izjavil, da smatra skadersko vprašanje za definitivno rešeno. Na Dunaju pa kljub temu še ne vedo, kako je s to stvarjo. Baje so velesile odškodnino že zvišale in ponujajo 30 milijonov frankov. Toda razpoloženje v črnogorski armadi je takšno, da se kralj ne bo mogel lahko odločiti sprejeti predlog velesil. Tudi se ne ve, kaj bo sedaj počela srbska armada.

NASKOK NA SKADER.

Kotor, 15. aprila. Narod še ne ve, da mislijo Srbi zapustiti Skader. Vse pričakuje glavnega naskoka na Skader.

Kotor, 15. aprila. Iz Cetinja odhajajo neprenehoma vojaški in muničjski transporti proti Skadru. Pričakuje se novega generalnega naskoka.

Belgrad, 15. aprila. Izpred Skadra poročajo, da se je bombardiranje mesta zopet pričelo.

V SKADRU NEZNOSNA BEDA.

Dunaj, 15. aprila. »Reichpost« poroča, da jedo ljudje v Skadru travo, pečejo kruh iz prediva in pepela. Starci in otroci so pomrli. Poveljništvo vodi baje Albanec Oluš Loja.

DUNAJSKE ŽELJE.

Dunaj, 15. aprila. Posledice blokade se že kažejo. Cena živil je znatno poskočila, ker se ne more novih dovažati. Bati se je, da nastane v deželi lakota. Ljudstvo je vsled tega potro in mu je prešlo vse vojno navdušenje.

Dunaj, 15. aprila. Velelesile bodo morda dovolile, da se blokada razširi do Drača. To je avstrijski predlog.

USPEŠNEJŠA BLOKADA.

London, 15. aprila. Tu se govori, da dobe poveljniki mednarodnega brodogoja, ki blokira črnogorsko obalo, nova navodila za uspešnejšo blokado.

VELESILE, SRBIJA, SKADER.

Pariz, 15. aprila. Francoski in ruski poslanik sta prav prijateljsko svetovala Pašiču, da naj se odpokliče srbske čete izpred Skadra. Angleški poslanik je pa izjavil, da Anglija zahteva, da Srbija odpokliče svoje čete, sicer izgube vse simpatije Anglije. V ministrskemu svetu je kralj Peter protestiral proti nastopu angleškega poslanika in izjavil, da Črne gore ne more zapustiti. Ker je pa Pašič povdarjal, da mora Srbija skrbeti, da si ne nakopije Avstrije na glavo in zagrozil z demisijsko, je zmagalo mnenje, da se odpokličejo čete izpred Skadra.

SKLEPI POSLANIŠKE KONFERENCE.

London, 15. aprila. Za slučaj, da bi hotela Bolgarija zasedati Carigrad, je poslaniška konferenca v Londonu sklenila pomorsko demonstracijo z izkrcanjem evropskih čet. (Kakor se vidi, je poslaniška konferenca v Londonu se sešla zato, da tepta najprimtivnejše določbe mednarodnega prava.)

ZOPET INTERVENCIJA.

Pariz, 15. aprila. Tu se poroča, da bodo velesile v Sofiji nasvetovale, da pregovore bolgarsko vlado, da naj preneha s sovražnostmi na čataldžki črti.

BOLGARSKE ZAHTEVE.

Sofija, 15. aprila. Bolgarska je pripravljena opustiti vse napade na sovražnika pod pogojem, da ji velesile garantirajo, da dobi Rodosto in vojno odškodnino.

IZMAIL KEMAL IN BERCHTOLD.

Dunaj, 15. aprila. Načelnik začasne albanske vlade je dospel sem in obiskal večkrat grofa Berchtolda, ki se ni mogel Izmail Kemala dovolj nagledati in je izrazil željo, da bi ga rad večkrat videl. Albanec je konferiral z visokimi zastopniki diplomacije. Člani albanske vlade se gredo kazat v London.

»AVEROV«.

Carigrad, 15. aprila. Vse vesti, da je »Averov« naselil so neresnične. Najbrže se je to zgodilo le z neko trgovsko ladjo.

Slovenska zemlja.

Iz Žalca.

Pred nekaj dnevi sem se peljal od Celja pa do Maribora. Voženo sem moral večkrat — iz trg. vzrokov — prekiniti. Ko pridem v soboto na eno postajo južno od Maribora, prideta pred menoj k blagajni dva gospoda — duhovnika. Tja do blagajne sta se pogovarjala slovensko in kaj živo mahal z rokami po zraku. Mislim sem da se bosta stepla. Ko pa pride najstarejši k blagajni, zahteva: »Eine Karte II. Klasse nach Laibach.« »Sedem kron dvajset« in sarkantičen usmev na uradnikovem licu, je bil točen odgovor. Ko stopim jaz tja in smeje vprašam, je li g. uradnik Slovenec, mi odgovori: »Ich versteh nur wenig.« Ostrmel sem, a kmalu sem vedel in izprevidel, kako nesmrtno klofuto sta dobila gospoda na lastnih tleh — od poštenega Nemca. Čast možu!

Iz Maribora.

Velik koncert, ki sta ga priredila »Sl. Čitalnica« in »Glas. društvo«, letos ni uspel tako, kot druga leta. Nekaj so krivi temo prireditelji sami, po veliki večini pa škandaloz-

na malomarnost naših »narodnih« krogov. Reklama je bila premajhna, s tem je dana potuha našim Slovincem. Program je imel malo preveč Smetane. — Overtura k »Libuši« (veliki orkester) je ugajala in žela mnogo pohvale. Polka in sklep. zbor iz »Prod. neveste« (meš. zbor) sta bila dobra. Fantazija iz Parmove »Ksenija« (vel. ork.) je ugajala. Istotako Dvočakov slovan. plesi št. 8. in Čajkoskija fantazija iz »Onjegin« (ohoj vel. ork.). Ferjančičeva »Toni solnce« in Schwabova »Zlata kangljica« (meš. zbor) sta žela mnogo pohvale, kar je bila v prvi vrsti zasluga gospe prof. Družovičeve (solo). Jenkov »Zbor cigamov« (meš. zb. in vel. ork.) je tudi ugajal. Orkester se nam je zdel začet, nekoliko premočen. Orkester je dirigiral g. Koudelka, zbor g. prof. Družovič. Radi bi bili slišali tudi mlajšega ljavca. Kadar bo zopet kak koncert, mu dajte še morda večji del iz kake simfonije slovanskega mojstra. Občinstva je bilo zelo malo. Orkester je imel 56 godcev, zbor, na katerega smo bili drugače tako ponosni, samo 41. Upamo, da se uresniči govorica, ki pravi, da prihodnje leto zbor ne bo več. To bi bila za nas vse — večna sramota! — pc.

Stajersko.

Klerikalna doslednost. Klerikalci bi radi nas in naš narod učili doslednosti. Vsak dan trobijo v svet, da so oni najbolj zavedni in da oni največ store za to, da bi se tudi ostali Slovenci naučili temu. Mariborski gospodje krog »Straže« in »Sl. Gospodarija« zabavljajo vedno na »liberalce«, da ne podpirajo domače ljudi. Pa pogledite, kako so ravno ti gospodje narodno »dosledni«: V Mariboru ste dve slovenski brivnici, ena na Tegethoffovi cesti, druga na Koroški, tik poleg Cirilove tiskarne. Pa kaj delajo ravno slovenski duhovniki?! Hodijo raje v nemške, protestantske brivnice. To se ni zgodilo morda enkrat — ne, opazujemo to že par tednov sem. Človek bi mislil, če jim je eden brivcev preveč liberalen, bo jim vsaj oni drugi ugajal. Ja, ja — klerikalno narodništvo še nikdar ni bilo kaj vredno!

H konkurzu v Laškem trgu. Naši nemčurji za odgovore niso nikoli v zadregi in farbatu znajo javnost, kot še cigan ne. Sedaj bi radi vso stvar laškotrkze »Kasse« ublažili s tem, da trobijo v svet, da je ves polom Drolc zakrivil, ker je bil — predobrega srca. Pisali smo že zadnjič, da je bil Drolc pomagal bivšemu ravnatelju pivovarne do posojila 72.000 K, dasi je bil ta že prezadolžen in, da do danes ta svota še z obrestmi yred ni vrnjena. Ker Drolc ni hotel iztirjavati in uničevati dolžnika, je bila svota naraščala vedno

zelo daljnih prizorov, ki ga je imel pred očmi, ne da bi ga videl...

Kakšen prizor!

Lantné se je v silni razburjenosti približal postelji, dočim je stal Manfred z odkrito glavo in povešenim čelom poleg grofa Monklarja...

Ob posteljnjaku je klečala deklica, skrivaje glavo med dlanimi, in ihtela z žalobnim, rahlim glasom.

»Ave!« je zamrmral Lantné z glasom, dušečim se od tesnobe.

Deklica ga ni slišala in je jokala venomer, rahlo, brez kričanja, kakor da ji pušča žalost jedva še toliko moči, da more plakati...

Lantnéve oči so se uprle na posteljo...

Pod belo rjuho so se risale oblike mrliča...

»Uboga Julija!« je zamrmral mladi mož. »Uboga žena mučenica! Umrla si od smrti njegovih, ki si ga ljubila! Ormada Stefana Doleta je sežgala moža in umorila ženo...«

Zverji, ki so vprizorile zločin, da so umorile velikega misleca v imenu svojega boga in imenu svoje podle in zločinske vere, ne vedo, da so umorile tebe z istim dejanjem! Mrtva si... bolest te je umorila... toda glej, že si maščevana... zakaj eden izmed njih, ki so preganjali moža tvoje ljubezni sedi tu, pred tvojim mrtvim truplom, kaznovan kruto, strašno... in to je tisti, ki je bil najmanj kriv!«

(Dalje.)

LISTEK

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

»A jaz sem tista, ki ste ji umorili sina... Tak dajte, spomnite se!«

»Moj sin me čaka... najdem ga...«

Ciganka se je zasmejala.

»Tvoj sin je mrtev!« je dejala. Grof De Monklar je zarjul z grozovitim glasom:

»Kdo pravi, da je mrtev? Tega nočem! Nočem, da ga umore! Pustite ga, podle duše! Oh, lopovi!«

Ciganko je popadla groza; naglo je skočila nazaj.

Kljub temu pa je nadaljevala s svojim rezkim glasom:

»Vseeno ti pravim, da je mrtev! Tvoj sin je mrtev!«

»Mrtev!« je ponovil nesrečnež. Njegov gnjev je odjenjal mahoma, in začel je trepetati po vsem životu.

»Mrtev! Na vešalih visil! In ti sam si ga obsodil!...«

Monklar si je pritisnil dlani na zaračene sence:

»Ne... ne... ne jaz! Ti si ga obsodil, prekleto pop, ti, peklenški menih, si umoril mojega otroka! Milost! Ne ubijte mojega sina!«

Nesrečnež je hropel. Padel je bil na kolena. Njegov glas je bil takšen, da bi bil genil tudi najtrpejše srce

do trepeti. Ob Cigankinih besedah se mu je obnavljal s kruto točnostjo prizor, ko so vlekli sina izpred njegovih oči.

Ciganka je bila pijana divjega veselja.

Resnica je prekašala še daleč njene sanje!

Molčala je nekaj minut, vdajaje se edini sreči, da more gledati to bolest in pasti z njo svojo dušo.

Veliki profos se je vlačil po koljenih, bil s čelom ob tla in kričal: strašni, brezvezni glasovi, podobni tuljenju zaklane živine, so mu bruhali izza nabreklih ustnic.

Nato pa se je izvršil z nenadnostjo, ki je lastna bolnim dušam, nov preobrat v njegovih možganih. Nehal je ihteti; vstal je in pogledal začudeno okrog sebe.

»Zdaj je čas, da končam!« je zagodrnjala ciganka.

Stopila je k norcu.

»Pojdite z mano!« je dejala.

Grof De Monklar se ji je dal poslušno odvesti za roko.

Postavila ga je k zidu, pod zanjko.

»Kje je moj sin?« je vprašal, spomnivši se poluhasno, kaj mu je obljubila ta žena.

»Tvoj sin je mrtev!« je zarjula ona. »Umorila sem ga jaz! In zdaj umri tudi ti!«

Ta hip pa je nekdo potrkal z vso silo na vrata; nato je začel razbijati, kakor da jih hoče vlomiti.

Ciganka ni slišala tega.

V pijanosti svojega sovrašiva je ponovila:

»Umri, kakor je umrl tvoj sin, ki sem ga umorila jaz!«

Zanjka je zdrknila velikemu profosu okrog vratu; toda ravno v hipu, ko je hotela vzkrikniti v svojem zmagoslavlju, je začutila, da je prijel grof njo samo za grlo.

Prsti velikega profosa so se ji zagrebeli v vrat kakor žebelji...

Hropel je zmeden:

»Ah! Ti si ga umorila! Ti si storila to, copernical!...«

Ciganka ga je sunila z vso močjo od sebe... toda njegovi železni prsti so ostali zagrebeni v njenem vratu, in zdelo se je, kakor da se pogrezajo vsak trenutek globlje vanj.

Zagrgrala je... udarila z rokami po zraku... oči so ji stopile iz jam... in zdajci ji je padla glava ohlapno na ramo.

Veliki profos je stiskal dalje... toda z gesto, v kateri ni bilo jeze, zdaj je bil že pozabil vso to strahoto!

Razbijanje po vratih pa med tem ni prenehalo; vdrlo so se s hrupnim treskom... Zdaj je veliki profos izpustil cigankino truplo, ki je padlo težko k njegovim nogam, ter pogledal moža, ki sta planila vsa zasopla v bedno stanovanje.

Bila sta Manfred in Lantné.

Kakor bi trenil, je Lantné snel grofu Monklarju zanjko, ki mu jo je bila položila starka okrog vratu.

huje in huje in dovedla konečno do poloma. Ta stvar se kaj čudno bere, kajti danes stoji, da ni ravno ta slučaj dovel do poloma, marveč, da je še cela kopa drugih svot, ki je zadala zadnji sunek. Ali so tudi te narasle iz — napačne usmiljenosti.

Iz Maribora prinaša »Sl. Narod« v zadnjem času precej ostre dopise na naslov tamošnjih Slovencev. V nedeljski številki čitamo na pr. v notici, ki obravnava govorico radi dvojezičnih raznih listov na postaji Maribor, par prav gorkih, o slov. malomarnosti, ki pusti raje, da žvižga rene-gatski bič, kot pa, da bi se pri-čelo z resnim odporom. Ta pisava bi nas morala pravzaprav razvese-liti, samo bojimo se, da ne bo zopet par gospodov zahtevalo od glavnega uredništva »Sl. Naroda«, da mora dati take dopise — v koš, kot se je baje to zahtevalo (in tudi storilo!) Op. poroč.) lansko leto, dasi naša meja res nujno potrebuje — v prvi vrsti jasnih, brezovinkarskih besed. Vederemo!

Iz Ptuja poročajo, da so ata Brenčič mlajši sklenili, da se na pri-hodnjo jesen ne bodo več z žrebem v Ptui vozili, marveč da bodo jahali. So rekli, pravijo, da so rekli, da hodijo na Dunaju že dolgo časa sem v »rajšolo«, pa da se še niso mogli več naučiti kda, da padejo na drugi strani iz sedla, če na eni gor zle-zejo. Če bi bil »koc« zadosti, so re-kli, bi že šlo. Ampak koc je pre- »pauarska« za drž. poslanca in pa cekarja tudi ne bi mogli kam drugam dati. (O. Brenčiču priporočamo, da si za svoje dijete kupijo v Schön-brunu — kamelo. Op. ured.)

Vremenske izpremembe zad-njih dni na mnogih krajih ne bodo brez slabih posledic. Od marca sem smo imeli zelo toplo, tako, da nihče več ni mislil na zimo. Pa kako tudi? Vse zeleno, vse v najlepšem cvetu in vr-hu tega tako krasni in topli dnevi! April nas je letos zelo neljubo pre-senitil in marsikakšen up je šel po vodi. Posebno sadije po najbrže sil-no trpelo. Sneg sam bi ne bil tako nevaren, ampak ostri mraz zadnjih noči, je zamoril večino cvetja. Tudi z zelenjavo bo slaba. Večinoma jo bo treba novo posaditi. Prej se je že vobče želelo nekoliko mokrote, zdaj pa postane pogubna na mnogih krajih.

Tatinska družba. Vsa brežiška okolica je v strahu in skrbeh. Že ne-kaj časa sem jo vznemirja tatinska družba, ki prihaja preko meje ropat in krast. Pred par dnevi so okradli posestnika Vrtiča iz Brezine za 160 K gotovine in več drugih vred-nosti, posestnico Ano Stergar za 200 K gotovega denarja in mnogo vrednosti, a pri trgovcu Krošlju v Dobovi so vlomili v trgovino in od-nesli poleg gotovine tudi blaga za vsega skupaj 4200 K. Vse to izvr-še v noči. Kakor pridejo, tako tudi zopet izginejo — brez pravega sle-du. Do sedaj se je edino le dognalo, da obstoja topla iz 5 do 6 mož, ki imajo sebi tudi voz, na katerega nalagajo pokradeno blago, ter, da so iz Hrvaške. Orožniki so pridno na delu in upanje imamo, da nas kmalu rešijo te pokore.

Celje. Prvi redni gostilniški kon-cert »Narodne godbe« se je v ne-deljo izborno obnesel. Godba je igrala precizno pod novim tempe-ramentnim vodstvom g. kapelnika Engerat. Da smo v Celju zopet oži-veli in pomladili »Narodno godbo« je pa v prvi vrsti zasluga g. Brenčiča. Njima obema srčna hvala. — Pov-darjati pa moramo tudi, da bi bila godba še veliko boljša, ko bi Celjani pristopili godbenemu društvu kot

redni člani, in s tem godbo finan-ci-jejno in moralno podprli. Upamo, da se to tudi zgodi.

Trbovlje. Na vsestransko željo se velezabavna igra »Nien korporal« katera je žela preteklo nedeljo toli-ko smeha in igrala z velikim uspe-hom ponovi v nedeljo 20. t. m. po znižanih cenah v dvorani g. Fortjea. Upamo, da slavno občinstvo ne za-mudi prilike ogledati se zadnjič v seziji te veseligrice, katera je imela toliko zabave. Tudi tokrat bo sla-vno občinstvo napolnilo dvorano do zadnjega kotička in s tem pripomo-glo par kronc na altar domovine.

Dnevni pregled.

V čast in veselje si šteje »Slov. Narod«, da se vojskuje proti slo-venški mladini. Včeraj se je namreč kakor je objubil, lotil »preporodov-cev« in jih je obdelal v tistem tonu, kakor predvčerašnjim nas. Na ta napad bo odgovoril »Preporod« in: pa naša mladina — mi pravimo le: to, kar je včeraj pisal »Slov. Narod« o naši mladini je škandal, ki mu ga ni para. Ako bi tako pisal vladan ali klerikalen list, bi se ne čudili, am-pak da piše tako proti slovenski mla-dini — dnevnik, ki hoče biti naroden in napreden — to je sramota. »Na-rod« naravnost poziva oblast, naj poseže po mladini. In ti ljudje pra-vijo, da mladino »ljubijo«. — Da nar. napred, stranka nima za seboj mladine, je znana stvar. Ako pa bo tako pisalo nje glasilo, pojde vsa mladina proti nji. Saj se da konečno o vsem pisati in debatirati — ampak danes klicati oblast na mladino za-radi jugoslovanskega navdušenja — to je pravo — denunciranje. Saj »Narod« na vse mogoče načine na-migava. — Kaj vas pa briga mla-dina? — Ako ni vaša — niste zanjo odgovorni. — Pravite, da škoduje stranki. Vi ste se je vendar odrekli, torej ste brez skrbi. Zgoraj dobro vedo, da ni vaša. Ako kličete oblast zoper njo, s tem pokažete te svoje »praktično« jugoslovanstvo. Značil-no je, da so pustili mladino drugi pri miru. — »Narod« pa jo je napadel in namignil vladni češ: primite jih, mi bomo z vami. Tako si žele go-tovi ljudje dobiti naklonenost vla-de — za ceno mladine! Bojimo se, da se špekulacija ne bo obnesla — stranka pa bo brez vlade in brez mladine.

»Kakor steklega psa« bo pre-ganjal »Narod« »Preporod«, »to ti-skano cunjio, ki ne more doživeti dru-gega konca, nego da bo crkal na gnojšču«. Tako piše »Slov. Narod«. »Narod« bo prihranil policijsko delo in bo prvi slovenski list, ki bo podpiral vlado pri njenem boju zoper navdu-šeno slovensko mladino. Čestitamo mu k temu poslu, ker menda dru-gega dela nima.

Kako Nemci bude navdušenje za svojo armado, kaže zadnja številka znanega ilustriranega lista »Leipzi-ger Illust. Zeitung«. Ta list je prime-sel veliko ilustrirano prilogo, v ka-teri je opisana nemška armada, nje zmage, zgodovina in sedanja upra-va. Vse je preračunano na to, da se vzbudi občudovanje te velike arma-de. Vsa Nemčija je v službi armade — armada v službi vse Nemčije. Tako širijo Nemci smisel za nemško slavo — in hočejo s tem opravičiti svoje milijardo, ki jo potrebujejo za stroške. Nemci se znajo bahati — in znajo biti ponosni — na Turškem pa so jih Balkanci — premagali.

»Štince« piskajo in hočejo učiti Slovence pravčnosti. Pravijo, da se nemškim šolam na Kočevskem godi

krivica. Tako govorijo ljudje, ki ne dajo slovenskim otrokom na Koroškem nikakega pouka v slovenskem jeziku in že desetletja preganjajo na-rodne učitelje.

Clevelandska Amerika v Avstri-ji prepovedana. Poštini debit je od-vzet ameriškemu slovenskemu listu — »Clevelandska Amerika«. List je napisal tu in tam kako resni-co, ki jo v Avstriji ne smemo niti zapisati niti slišati — zato mu je k nam prepovedan dohod.

Ljudsko šolstvo. Imenovani so: M. Požar, Slap; Frančiška Zupan-čič, Medvedje brdo; Flizabta Pečar, Palčje; Robert Herbe, Log; Leopoldina Tomšič, Ribnica; ravnatelj J. Turk prevzame zopet vodstvo ljud-ske šole v Sp. Logatcu. Urde se šolske razmere v šolskem okolišu Sv. Peter pri Ljubljani; v Korlehu se ustanovi ekskurziona šola; ljud-ska šola v Podbrezju se razširi na dva razreda; nova šola se zgradi v Goricih; ljudska šola v Ubelskem se razširi na dva razreda.

Iz seje deželnega odbora dne 14. aprila 1913. Naslov nadpaznika se podeli Blažu Papežu, pazniku v deželni prisilni delavnici. Pomožnim paznikom se imenuje Oroslav Sla-par, Karol Majce, Avgust Lavrič in Rudolf Šolar. Za uradnike v prisilni delavnici se uvede uniforma. Za yrat-aria na deželni blazinici na Studen-cu se imenuje Ivan Jerliha. Odda se 10.500 potečnih postrvi in 3000 ame-rikanških interesentom po znižani ceni iz ribogojnega zavoda gospoda župnika Kleindiensta v Begunjah. Zgradba mostu na okrajni cesti Bo-rovnica—Brezovica se odda ponud-niku Krvinja & Dolničar. V cestni odbor Radeče se imenujeta zastop-nikom deželnega odbora Ludovik Bajc, župnik v St. Janžu in Janko Simončič, tajnik okrajne posojilnice v Radečah.

»Preporod« prepovedan. »Pre-porod«, ki se je zadnje čase širil med srednješolsko mladino, je deželni šol-ski svet na vseh srednjih šolah pre-povedal.

Železniška nesreča. Preteklo ne-deljo okrog pete ure zjutraj so našli na železniški progi na postaji Litija Ivana Vladiko, sina železniškega uslužbenca Adolfa Vladike, mrtvega. Truplo je ležalo počez čez tir in glava je bila od trupa odtrgana. Nekoliko slaboumi deček se je že prejšnji zvečer odstranil od hiše. Sodi se, da je taval po železniški progi, kjer ga je nočni vlak povozil.

Požig. Dne 4. t. m. zvečer je za-čel goreti kozolec posestnika Fran-ceta Osredkarja iz Velikega Meng-ša. Kozolec je bil na samotni in je zgorel popolnoma s slamo in s se-nom vred. Škoda znaša 2000 kron; Osredkar je bil zavarovan samo za 1600 K. Kakor se sodi, gre tu za požig.

Kolo mu odpeljal. Trgovci z le-som Dionizij Brahiroli iz Sent Jošta pri Vrhniki je dal dne 7. t. m. pri Vrhniki, svoje 100 kron vredno ko-lo svojemu delavcu Stefanu Preglju z naročilom, naj ga pripelje nazaj. Pregelj je lepo sedel na kolo in se odpeljal kakor burja. Vendar mu ni niti na misel prišlo, da je kolo tuja lastnina, katero mora vrniti. Pregelj je izginil s kolesom neznano kam. Najbrže ga je kje prodal. Kolo je izdelano v neki italijanski tovar-ni, črno lakirano in ima na obeh ko-leših zavore.

»Dan« v Vipavski dolini. »Dan« se je pričel tudi po Vipavskem dobro širiti. Ljudstvo ga z velikim zana-mjem čita. Razprodaja se pri na-prednem trgovcu g. Hinkotu Gra-brijancu v Vipavi.

Velika množina dobrega vina je še sedaj na Vipavskem, zato opo-zarjamo vinske trgovce in krčmarje, da se oskrbe z dobrim vipavskim vinom, katerega je sedaj prav ni-zka cena, namreč 44 K hektoliter.

Avtomobilsko pošno progo o-tvorijo s 1. julijem 1913 na državni cesti Gorica—Vipava—Postojna. To-zadevna koncesija je že podeljena g. Bolkatu iz Černič in g. Karlu Mayer grajščaku v Ložah pri Vi-pavi.

Z zidanjem smodnišnice v Vi-pavski dolini se prične uže meseca maja t. l. Sedaj se je uže pričelo z do-vržanjem stavbenega materiala. Smodnišnica bo de baje stala tri mi-lione kron.

Vipavska ženarnica se podaljša uže v prihodnjem letu od Akovič-ine do Posuške. Za podaljšanje se zavzemajo obojaki voj. in logi.

Novo vojašnico za trnjavsko topničarstvo sezidajo v tekočem letu v Vipavi. Stavba je proračunje-na na 1.300.000 K.

Prežrna tarvina. Ko je od pet-ka na soboto v Sežani prenočeval vulgo Hrle iz Trznja, mu je nekdo, ko je spal, odpel telovnik in izpod njega izvlekel denarnico, v kateri je Hrle imel 430 K denarja. Tat pa ni imel sreče, kajti čez pol ure so ga vjeli in ga izročili rokam pravice.

V Sežani imajo skrajno slabo zavarovan prostor, kjer se vrši ži-vinski semenj. Prostor ni zavarovan od ramp, kakor je to povsod dru-godi, in le čuditi se je, da se dosedaj še ni zgodila tam nobena nesreča. Pri prodajanju in nakupovanju ži-vine obgrene človek ob živino in ži-vina ob človeka in ako človek od-daleč vse to opazuje, se mora le poprašati zakaj da županstvo ne ukrene ničesar, da se tak nedostatek popravi. Na celem Kranjskem ni za živinski semenj tako slabo urejeno, kakor ravno v Sežani.

Na Razdrtem na Notranjskem je živel človek po imenu Leonhard Del-Linz. Mnogo svojih sorodnikov in drugih je opeharil z menicami ta-ko, da so nekateri prišli radi njega — prav na golo. — Ponaredil je tudi na več menicah imena in tako pri-šel do lepega denarja. Popihal jo je v — Ameriko. A, prišel se je zo-pet nazaj na Kranjsko sprehat. Svoje sorodnike je imel prav pošte-no za norca. Natvezil jim je celo, da se je sam javil sodnji — a, kakor kafa je izginil zopet — 12. t. m. s parnikom iz Trsta v Ameriko s svo-jo boljšo polovico vred, ki je še zvi-tejša tička, kakor on sam. Oblasti pa, kakor pravi pregovor — love male, a velike puste teči in uiti.

Izpred novomeškega okrožnega sodišča. Prijatelj tuje krme: Pri posestniku Mogoliču je bilo iz-skednja na Ločenski cesti vkradeno 15—20 stotov krme. 9 dni je sum begal brez vspeha okroginokrog, dokler se ni ustavil prav v bližini roke pravice. Pa tudi tu niso imeli sreče. Zakaj obtoženec je dokazal, da je tisto noč krmo pripeljal iz svo-jega skednja. Vsled pomanjkanja protidokazov je senat obtoženca oprostil. — Draža zasušnica: So pili ves dan, zvečer nekje v bli-žini mesta so ga zvrnili še 20 litrov. Nato so se odpeljali v mesto. V ne-kem lokalu so metali kvarte — pre-povedano igro. Ker to lastniku lokala ni bilo všeč, in je sku-šal zabraniti igranje, ga je eden gos-tov opozoril, češ, da tam nima nič opraviti. Sledil je sunek semtertja, kar gost lastniku pripelje zasušnico. Pokazalo pa se je pozneje, da mu je pri tem počil bobnič. Sledile ste dve razpravi. Pri prvi zdravniki niso

mogli konstatirati ali je bila na bob-niču že preje kakšna poškodba. Pri drugi razpravi so zdravniki brez-dvomno dokazali, da je poškodba na bobniču posledica zasušnice. Poško-dovani je zahteval 2000 K odškodni-ne ter 100 K za bolečine. Senat je darovalca zasušnice obsodil na en mesec teče ter na 100 K za bolečine ostalo pa si naj napadeni poišče pri civilnem sodišču. — Nevaren mož, hribotresec: Na Dolenj-skem smo tiči, da tudi hribe stre-samo. Vsaj o Francetu Grivcu iz Golobnjaka pri Mirni peči je šel ta glas po fari. Ko so pa zanj zvedeli gospodje od »pravice«, so ga vta-knili pod brezplačno streho, zakaj ba-li so se, da Golobnjčanom res hriba ne potrese. Pa Grivc ni hriba stre-sal, ampak svojo ženo in sicer toli-ko časa, da sta se po 20letnem za-konu ločila. Po ločitvi je neko noč nekdo prišel razbijat na njena vrata in ko je pogledala skozi okno, je zamahnil s kolom, pa je ni zadel, ker se je pravočasno odmaknila. Tr-dila je, da je bil to njen mož. Potem je nekomu rekel, če bodo Golobin-čani kaj o njem govorili, bo že nekaj naredil, da se ves hrib potrese. To so junaki na Golobnjaku zvedeli in so se začeli — tresti. Potem je Griv-čeva žena v svojem vinogradu do-bila 17 trti narezanih. Že je bila ob-ravnava razpisana, kar zapazi, da je še 37 drugih trti narezanih. Kajpada je tudi to šlo na Grivčev račun. In tako je prišel veliki sodni dan, Po-lovico Golobnjaka je gospod v ru-dečem talarju spravil v sodno dvo-rano, da mu pomagajo Grivca obesiti. Slikali so ga kot strašno hudobnega, celem hribu nevarnega. Toda vprašani, kaj je že tako strašno hudob-nega naredil, niso vedeli nič poseb-nega povedati. Tudi da bi bil ravno on rezal trte, ni mogel nihče doka-zati. Niti žena ni mogla s prisego potrditi, če je bil ravno on tisti, ki je razbijal na vrata in jo zaogrožal s kolom. Glede tresenja hriba pa je imel tisti, proti komur se je tako izrazil, to stvar za prazen strah, ki so ga šele drugi povečali. Glede trti je obtoženec tudi doprinesel dokaz po pričah, da je bil v tistem času v Mirni peči pri Košaku in pri Nov-ljanu. Že so se dobri sosedje veselili, kako dobro Grivca obesili, pa pride predsednik in jim »V imenu Njega Veličanstva cesarja« pove, da je Grivc v celem obsegu obtožbe — oproščen. Je bil že dovolj kazno-van, da je 14 dni sedel v preiskoval-nem zaporu.

Nepošten najditelj. Ko je šel dne 7. t. m. posestnik Jakob Hrastovec iz Zabave v kamniškem okraju iz Tuhiinja domov, je izgubil na držav-ni cesti usnjato denarnico, v kateri je imel 160 kron denarja. To denar-nico je našel še isti dan neki piskro-vec, ki je vsebino iz denarnice lepo spravil v svoj žep. Nato je šel z najdenim denarjem v neko gostil-no, kjer si je naročil mnogo jedi in pijače. Nepoštenega najditelja je dru-gi dan nato aretiralo orožništvo in ga izročilo okrajnemu sodišču v Kamniku. Pri njem so dobili od omenjene svote še 137 kron, katere je skril med svojo šaro.

Aretacija morilca. Kakor je svoj čas »Dan« že poročal, je umoril ne-znan storilec trgovko s premogom Barbaro Schauerhuber iz Dunaja. Dne 11. aprila t. l. pa se je oblastim posrečilo prijeti zločinca v osebi 18letnega pomožnega delavca Alo-izija Walterja. Zločinca so aretirali v Maria-Lanzendorfu. Izročili so ga sodišču.

Velik požar. Dne 11. aprila t. l. ponoči je izbruhnil v Labersu pri

FRANCE ŠTAJER:

Samomorilec

Tragedija futurista v 4. impresijah. (Dalje.)

Ali ni torej res vse mache? Eni spretnejše prikrivajo, pre-barvajo vso stvar...

Zato pravijo ljudje: to so umet-niki... A drugi so lahkoživejši; pa jih natolčujemo, češ, mache, mašni-sti: lasovlečke!!

Bodimo konkretni. Velikan je Goethe, detto Schiller, Shakespeare, Tolstoj, Voltaire.

In slednji se čudi, češ, Shakes-peare je koncem koncev samo pijan divjak! Tudi Tolstoj se čudi, češ, neverjetno, da fascinira ta klepetav angleški igralec, ali karkoli je že bil, ki je čul o vseh stvarih zvoniti, pa ne ve, kaj in kako... Bielohlawek pa je okrcal Tolstoja, češ, oni so star bedak!

In tako se lasajo svetovni ženiji, svetovne kapacitete.

Ali si bral Goethejevega: »Fau-ster«? Ali Te je naslajal pl. Schiller? Poslednji je bombastično patetičen. On je dramatik. Goethe je lirik. Udobno je živel. Je bil lep fant. Pun-čare so ga ljubile. Pa je pisal. In vsled te zaokroženosti, ker ni nik-dar, nikoli in ničesar stradal, je on višek klasičnosti...

Ali ni to povsem naravno? To ni Kolumbovo jajce! In niti megalo-manija me ne muči, če izjavljam, resno in slovesno, da bi jaz pod isti-mi pogoji tudi ustvaril — če bi ust-varjal do sveže starosti 82 let — po-dobno večno delo, neusahljiv umotvor!

In zakaj ni Goethe mache? Ker pripovedujejo literarni historiki — Bog jih živi mimogrede — da se je izpovedoval v svojih spisih in pes-nitvah!

Slikar: (zasmehljivo) Ti si čeden prerok futuristov, ljudi, ki jim bo nudila umetnost veselo dvigajoč užitek...

Dramatik: Jaz sovražim breznačni obup, mučno grozo... Jaz sovražim ljudi. In če se kljub temu prijazno nasmejem in poklepe-čem s tem ali z onim, čimto vsled tega, da zbiram snovi, in se lahko norčujem iz njega. Navidez se nor-čuje kajpak oni iz mene, ker se mu dozdevajo histerično smešna moja navlaščna protislovja, clownska wat-teaujeva megalomanija, nedosledna prepričanja, verska, predzre nevo-tarije politične, nestalnost, slado-strastnost; futurizem v mojem zmi-slu...

Zato me pokroviteljstvo zasmeh-uje, naravnost ali zahrbtno... am-pak božanstveno je bilo že od nek-daj lipoy bog. In primor lea ter ga

obtešem, zrezljam v duhu, kakor ml ugaja...

Slikar: (ne more prikrivati vtisa).

Dramatik: In če se kadi to komu v nos, kaj mi mar? In da se iz-ogibljejo krležljavih duševnih pritlik jasni pojmovi...? To je ravno moj rudnik!

Slikar: (ga zre začudeno do-brodušno) Vince, kdaj si mu pa zle-zlo pod kučmo, da stresa moj prija-telj tako navlako?!

Kako si dejal poprej? Oklenil sem se v umetnosti, kakor se lovi za robido, ki pada v jarek...

Dobro bi bilo, če bi jo povpra-šal za svet... Že itak pravijo ljudje, da si domišljav bebec, ki sam ne ve, kaj hoče... skratka, da si diplomat v inkognito.

Dramatik: Priznavam... priznavam vse... kajti živel je mla-denič in iskal večnost. Proučeval kulturo grško, barve Praksitela. Videl Rim je katolikoy... in vsesaval temne globočje barve Isra-els-ove... Ovijal ga je s čarobno mavričasto meglo Turner.

In ko se mu je zjasnil obseg celote, se je prijel za vročo glavo: In je bila plešasta... In ko je začel še jedenkrat o tem premišljevat, o čemur je dozdaj razmotrival, je spo-znal, da mu je opešal spomin, in, da misli samo, kaj bo jedel, pil in kje

spal najugodnejše... in dejal je: Kaj bi ustvarjal večnost, in jo iskal, ko je že itak budalost člove-ška večna!

Slikar: (pomilovalno) Ti si nevtrastenčen negativist.

Dramatik: Ker sem nevra-stenik, sem to, kar sem... Literar-ni historiki ne bodo jecljali mojega imena... ne bodo šarili pod streha-mi v staroversko zrezljanih škrinjah za ožoltlimi listinami iz moje lite-rarne zapuščine...

Slikar: Zguba, kakor je bil, si je vneto želel, da bi ga ljudje hva-lili, občudovali, glejte in čujte, ni še bilo take duhovitosti, naubranosti, čuvstvenosti... in vedno je stremil, koprnel, se potil, mučil, ali navduše-no pozabil dihati, samo, da so za-znali poslušalci efekt...

Pa se je zavedal tega: in rad bi se izpreobrnil. Bil je miren, apati-čen ter se ni briga za razne pojave. A mahoma je vzrastla kdovekje za-nimiva dogodba, posegla, pognala v njegovi interesni sferi, in že je dal duška svojemu mnenju.

In karkoli se mu je porodilo v taistem trenutku v duhu, se je toliko časa lovilo po glavi, butalo ob sen-ca, da je zajel poslušalca... In bu-šknilo je naglo, kakor studenec nav-zdol... gladko in naglo je govoril, fice mu je delo, in pozabil je, da mora človek govoriti in tudi dihati

obenem, enakomerno, roko v roki, ne prehitro, ne preplitvo, ampak zlahkoma, globoko.

Mnogokdaj je bil umevan junak moje prispevke... a pogostejše ne. In ko je pridigoval, prorokoval, se norčeval, bičal to ali ono, kakšnim povsem normalnim ljudem, so pač priznavali to in ono resnico, se sme-jali tej ali drugi drastični domisllici. A pravzaprav so si mislili:

Hudiča hudo je, če človeka trka.

Dramatik: (je razumel pri-spodobno in svoj psevdonim Zguba.) Ali si bral, kaj je dejal Oskar Wilde o Bernard Shawu? — »Shaw nima sovražnikov... toda njegovi prija-telji ga ne marajo...«

Slikar: (mu je žal, a bi ga kljub temu rad izlečil v duševnem oziru). Nerodno je, če si pod progo, ali nad progo: če nisi tak, kakor drugi...

Dramatik: Tak kakor drugi, ki vstanejo zjutraj, zajutkujejo, in se vesele gredoči na delo predpol-dance, potem kosila, kavarne, malce večerje, pa kakšne brinke pošlatav-ščine...

Zato so srečni: In vsi mislijo, da so bogovi. Pa če bi prišel bog iz Olimpa? Zarubili bi ga, a ne prizna-vali. Pri moji veri: jaz sovražim te ljudi.

(Dalje.)

V Tivoli!

Ako se hočeš dobro zabavati, pojd v
restavracijo „Tivoli“;

tam je izvrstna češka kuhinja, dobiti je
tudi vedno sveže pivo in razna pristna
vina po zmernih cenah.

Velika dvorana Hotelske sobe

Vsako jutro že ob 6. uri sveže kuhana kava.

je vedno brezplačno na razpolago za
: veselice, shode, predavanja itd. :
po jako nizki ceni vedno na raz-
polago.

Meranu na posestvu kmeta Spiesa
ogeni, ki je uničil vsa gospodarska
poslopja s hišo vred. 12letna posest-
nikova hči je našla v plamenih smrt.
Koliko škode je napravil požar, se
doslej ne da dognati.

Tu je truplo našla v svoji po-
steli. Ko je prišla dne 11. aprila t. l.
neka gospa iz Antwerpna s sprehoda
domov, je našla v svoji posteli črno
oblečeno truplo neke neznane žens-
ke. Kako je prišlo truplo v njeno
posteljo, ni nihče vedel.

Lev ga vgriznil v roko. V cir-
kusu Schumann na Dunaju se je dne
12. t. m. pripetila nesreča. Krotitelj
levov Cäsar se je postavil ravno
na piramido, obstoječo s petih levov,
ko ga je nenadoma vgriznil v roko
lev, ki je bil na vrhu. Ranjenega
krotilca so morali obvezati in pred-
stavo prekinili do večera. K roči ni
rana krotilčeva nevarna.

Roparji svoji žrtvi iztaknili oči.
Kakor se iz Pariza poroča, so trije
roparji v bližini Pariza napadli dne
12. aprila nekega posestnika. Prive-
zali so ga z vrvice k nekemu dre-
vesu, na kar so ga oropali. Ker pa
niso našli pri njem toliko denarja,
kolikor so ga pričakovali, so se raz-
togotili in so ubogemu kmetu iztak-
nili oči. Nato so ga odvezali neus-
miljeno pretepli z noži in ga pustili
ležati na tleh. Drugi dan so ljudje
nesrečnega moža našli skoro mrtve-
ga pod drevesom.

Oprostitev nepoštenega uradni-
ka ali poštna goljufija v Benešovu.
Kakor je že »Dan« poročal, je pred
kratkim ponaredil praški poštni u-
radnik Ivan Koidl neko brzovjavo,
glasečo se na 2000 K, katero je nato
poslal iz Ljubne v Benešov na ime
Knappa, ravnatelja premogokopa v
Ljubnu in sam dvignil denar. Pozne-
je so ga aretirali in dne 12. aprila
t. l. se je moral zagovarjati pred
praškim porotnim sodiščem. Koidl
je priznal svoje nepošteno dejanje,
poročja pa ga je vključ temu opro-
stila.

Banditi napadli brzovlak. Iz
New-Yorka se poroča, da so dne
13. aprila t. l. v Mehiki napadli ban-
diti brzovlak v bližini San Andrea.
Prisvojili so si v srebru 60.000 do-
larjev in ubili 8 popotnikov.

Pozna zima na Bavarskem in na
Češkem. Na Bavarskem sta slana in
sneg povzročila ogromno škodo. V
Mnakovem je celo soboto snežilo
kakor v najhujši zimi. Zameti so
marsikje promet ovirali. Boje se po-
vodnji, če sneg hitro skopni. — V
celem češkem kraljestvu je močno
snežilo. Snežni viharji so napravili
v gozdih velikansko škodo.

Vihar na Tirolskem. Snežni vi-
har je naredil po Tirolskem in Pred-
alpskem ogromno škodo, zlasti na
sadnem drevju. V Meranu je vihar
ljudsko gledališče skoraj demoliral.
V Bolcanu bi se bil kmalu podrl on-
dotni cirkus.

Neurje in sneg na Ogrskem. V
nedeljo od 4. ure zjutraj naprej je
v Budimpešti divjal vihar in je sne-
žilo. Iz vseh krajev Ogrske se poro-
ča, da je snežilo in da je bilo mraz.

Velika nesreča v premogokopu.
Iz Recklinghausna se poroča, da je
počil kotel neke lokomotive v rudni-
ku. En rudar je bil ubit, en pa ne-
varno ranjen.

Ljubljana.

— Na mnogoštevilna vprašanja
oznanjamo vsem svojim znancem in
prijateljem, da izide druga izpopol-
njena izdaja »Balkanske vojne« še ta
teden in upamo, da jo bodo v soboto
ali v nedeljo lahko imeli v rokah vsi
oni, ki so prvo izdajo zamudili.

— Zadnji čas je izšlo na jugu in
drugod mnogo zbirke raznih pesmi,
slavospevov in šaljivih pesmi, v ka-
terih se opevajo balkanski dogodki.
Zbirko slavospevov bi pri nas v se-
danjem času ne mogli izdati — ker
so se le malo oglasili v javnosti sla-
vospevi. Imeli smo le par slučajev. —
Ko je bila osvobodilna vojna na Bal-
kanu leta 1876, so Stritar, Krilan in
Gregorčič opevali trpljenje in boj ju-
goslovanskih bratov v pesmih, ki bo-
do ohranile trajno vrednost. Pozneje
je A. Askerc pel o balkanskih bojih
in je prerokoval zmago. Žal da mu
ni bilo dano dočakati te lepe dneve,
ko je vstala balkanska svoboda. Brez
dvoma bi bil naš pesnik pozdravljal
zmago svobode, ki jo je slutil tako
blizu. Edini »Dan« je v slikah in pe-
smih spremljal balkanske vojne —
in te slike in pesmi naj se ohranijo na-
šim potomcem za spomin. Zato smo

izdali »Balkansko vojno«. Ta knjiga
je edina te vrste pri nas — in tudi
drugod — doslej nimamo še nič po-
dobnega — dasi se je zgodilo na ra-
čun Turkov mnogo šal in dvotipov.
K publikacijam te vrste bomo Slo-
venci z lahkim srcem položili svojo
»Balkansko vojno«, saj se v nji kaže
naša odločna slovanska duša, ki je
spremljala balkanske dogodke kot
svoje. Zato je želeli, da se knjiga raz-
širi povsod. Drugo izdajo bomo delo-
ma spopolnili in ji pridali še par slik.
Sirite »Balkansko vojno« povsod.

— Nesramna predrznost je, ako
si dovoli kak urad pod slovensko
kovertu pošiljati stranki — nemški
odlok. Kakor je znano, je bil »Dan«
v pondeljek konfisciran zaradi noti-
ce, ki so jo prinesli tudi drugi listi:
»Edinost«, »Union«, »Pokret« itd.
Sodišče je seveda — vsaj tako sodi-
mo, to konfiskacijo potrdilo — po ne-
kem avstrijskem zakonu (t. VII. no-
vele, z dne 17. decembra 1862.) se
namreč lahko konfiscirajo vse dne-
vne novice, ki govorijo o še nekazno-
vanih zločinih, to se pravi, da se po tem
paragrafu lahko vse konfiscira. —
Včeraj smo prejeli pismo z naslo-
vom: »Uredništvo »Dneva« v Ljub-
ljani.« Ko pa smo odprli, smo našli v
koverti nekaj nemški odlok. Skrajna
predrznost je, da sodišče strankam
pošilja nemške odloke pod sloven-
skim naslovom. Ker v redakciji
»Dneva« ne razumemo nemško, smo
vrnili odlok, da ga prevedejo in da
nam sporoče, kaj hočejo. Še tega se
manjka, da bo danes sodnija s slo-
venskimi uradniki v Ljubljani —
občevala nemško. Saj se nismo na
Koroškem. To je teptanje zakonov,
kar si sodnija lahko dovoli, ko ve, da
ni v vsem voditeljstvu slovenskega
naroda niti enega, ki bi se upal na me-
rodatnih mestih napraviti korake in
tokrat za vselej preprečiti samovolj-
nost Elsnerja, ki menda misli na ljub-
ljanski sodniji vpeljati nemščino tudi
v obveščanju med strankami in sodi-
ščem. Menda bo tako izgledalo jugo-
slavstvo v okvirju monarhije. Bo-
jazljivost je pa, da je na kuverti slo-
venski naslov. Če bi bil nemški, bi
dopis s sodnje lahko zavrnili; po
slovenskem naslovu smo sklepali na
slovensko vsebino, v čemur smo bili
pa čisto enostavno prevarani. Dobro!
bomo vedeli za prihodnjič. Pod listi-
no je podpisan Pakj.

— Odborova seja »Matice Slo-
venske« bo v četrtek, dne 17. aprila
ob 6. uri zvečer. Dnevni red: 1. Po-
ročilo predsedništva, 2. Potrditev za-
pisnika zadnje seje, 3. Poročila: a)
iz gospodarskega odseka; b) iz knjiž-
nega odseka; c) iz narodopisnega od-
seka in odseka za slov. jezik, 4. Slu-
čajnosti.

— Izum slovenskega obrtnika. V
izložbenem oknu tukajšnjega zavoda
za pospeševanje obrti na Dunajski
cesti so videti po ključavničarju Iva-
nu Megliču na Prulah izumljena nova
kurilna vrtica za štedilnike. Pred-
nost teh vrtic pred drugimi navad-
nimi vrticami obstoji v tem, da pri
novih vrticah, ki se dajo pritrditi
tudi k starim štedilnikom, ogorki in
pepel ne morejo padati iz štedilnika
na tla, ampak lete nazaj v štedilnik.
Vsled tega ostane tlak v kuhinji ved-
no snažen in pred štedilnikom ni tre-
ba nikake železne plošče, da bi se tla
ne užgala. Tudi se ni bati, da bi se
vnela obleka otrokom, ki se radi su-
kajo okrog štedilnikov. Iznajdba je
priglasena pri dunajskem patentnem
uradu.

— Koncert slov. pevskega dru-
štva »Ljubljanski Zvon« bo v soboto
zvečer, dne 19. t. m. v veliki dvorani
Narodnega doma. O zborovih toč-
kah bomo poročali pozneje, za danes
le omenimo, da je društvo pridobilo
za sodelovanje enega najboljših slov.
gostilcev, g. Mirka Dežela, marljive-
ga bivšega gojenca Glasbene Matice
in večletnega učenca Suchyja, profe-
sorja gosli na konservatoriju v Pra-
gi ter odličnega pianista g. Antona
Trosta, čigar umetnost je Ljubljana-
nom dobro znana iz koncertov Glas-
bene Matice. Obeta se torej izreden
umetniški užitek in upamo, da bo
ljubljansko glasboljubivo občinstvo v
soboto zvečer napolnilo koncertno
dvorano do zadnjega kotička. Kon-
cert vsaj to zasluži!

— Pijančeva smola. Anton Bon-
čar iz Smlednika, je bil še minoli me-
sec radi razgrajanja od ljubljanske
policeje obsojen na 12 ur zapora. Mi-
noli nedeljo je prišel v Ljubljano, da
bi kazen prestal. Medpotoma se je pa
hotel v neki gostilni v kolodvorski
ulici še pošteno okrepčati, a izpil ga
je — seveda — zopet kozarec pre-

več. Vpijanosti je začel razgrajati in
si prislužil novih 24 ur zapora pri
ljubljanski državni policiji.

— Surov razgrajal. Znani raz-
grajal Karol Götz se je v nedeljo hu-
do napil. Domov prišel je surovo
zlostavljal svojo ženo, tako, da so so-
sedje poklicali redarja, ki je surove-
ža aretirati in proti njemu napravil
ovadbo.

— Umrli so v Ljubljani: Helena
Gregurka, bivša kramarica, 88 let. —
Marija Jajčnik, hči železniškega de-
lavca, dve leti. — Alojzij Zaletel, sin
delavca, 11 mesecev. — Jakob Kav-
čič, dninar, 66 let.

— Kinematograf »Ideal« Quo-
vadis. Drugi teden se prične predva-
janje tega orjaškega filma, ki je eden
najboljših, kar se jih je dosedaj ka-
zalo. Neprekosljiva je oprema. Veli-
kanski so prizori z levi. Vse se igra
v Rimu na klasičnih mestih v nalašč
zato pripravljenem cirkusu »Mak-
sim«. Film »Življenje Jezusa« je še
do četrta na sporedu in ima veliko
privlačno silo. V petek »Ljudje med
ljudmi«, zadnji del.

Družino je zaklal.

Trst, 14. aprila.

Včeraj zjutraj okoli 8. ure in pol
je prišel po ulici Ss. Martiri mlad
mož. Ko je srečal na cesti stražarja
Bataša, je pristopil k njemu in mu je
zaklical, naj ga aretirati in odpelje v
zapore. Toda stražnik se je branil,
zakaj misli, da se mož šali ali pa
je morda pijan ali malo prismojen, in
zato mu je rekel, da nima vzroka ga
aretirati. Toda neznan mož je nanovo
zahteval, naj ga stražnik aretiraj. Re-
kel mu je: »Kriv sem in ne brigajte
se za drugo.« Stražnik ga je nato pe-
ljal s seboj na policijo v ulico Tigor,
kjer ga je začel zasliševati nadzor-
nik Saksida. Mož je povedal, da se
imenuje Franc Šlager, rojen v Trstu
leta 1880, da je mehanik in stanuje v
ulici Remota, št. 5. Nato je zaklical
policijskemu nadzorniku:

»Dal sem se aretirati, ker sem zaklal
celo družino.«

V tem času pa je tudi že izvedela
policija tistega okraja, kjer je stano-
val Šlager, da se je izvršil v omenje-
ni ulici grozen zločin. — Franc Šla-
ger je bil na prav dobrem glasu kot
dober delavec v tehničnem zavodu,
kjer je bilo pred kratkim izprte de-
lavcev, o katerem je poročal tudi
»Dan«. — Šlager se je poročil pred
dvema letoma z Rožo Vianello, roj.
v Trstu leta 1881. V omenjeni ulici je
najel stanovanje, ki obstoja iz dveh
sob in kuhinje. Eno sobo je imel sam
z ženo, v drugi pa je spala njegova
tašča Marija Vianello, roj. Mrak iz
Tolmina (Goriško), stara 67 let in
njen sin, Šlagerjev svak Marij Vian-
ello, star 26 let, uslužben pri ban-
ki »Assicurazioni Generali«. — Lan-
sko leto v aprilu se je rodil Šlagerju
prvi otrok, sin Bruno, katerega je
imel oče zelo rad. Sploh je vladala v
družini vedno najlepša složnost in
sporazumljenost. Šlager je bil vedno
dobre volje, ni kolovratil po gostil-
nah, ampak je bil najrajši doma v dru-
žini in se z njo zabaval. — Pred pri-
bližno enim tednom pa je postal malo
drugačen. Postal je zamišljen, govo-
ril je malo in neprijazno. Jezil se je
nad taščo in svojim svakom. Skrbna
družina, ki je zapazila to izpremem-
bo, ga je s strahom izpraševala, ali
je morda bolan, ali kaj mu je, toda on
jim je osorno odgovarjal, naj ga pu-
ste v miru. — V soboto se je vedel
na delu razburljivo. Surovo se je ob-
našal proti delovodjem in govoril je
sam s seboj na glas, žugal je s poboji
— sploh, vsi delavci, ki so delali bli-
zu njega, so se čudili, zakaj poznali
so ga za pridnega in mirnega človeka.
— Ko je prišel domov z dela, je
hodil nemirno po kuhinji, ne da bi iz-
pregovoril besedico z nobenim, niti s
ženo ne. Žena ga je povpraševala, naj
vendar pove, kaj ima, on pa ji je re-
kel, da ni hudega, le glava da ga boli
nekoliko. — Bilo je čas za h počitku.
Šlagerjev svak je odšel v banko, kjer
je imel nočno službo, drugi pa so se
odpravili spat. — Šlager ni mogel
zaspati vso noč. Premetaval se je po
postelji, godrnjal in mrmral je nepre-
stano, vstajal in zopet legal. Ko se je
začelo dani, je vstal in se je oble-
kel; hotel je oditi z doma, toda žena
ki je morda slutila kaj groznega, se
je tudi oblekla, da gre za njim. Pred-
no pa je odšel, ga je prosila, naj osta-
ne doma. On je kričal nanjo, ker ga
je zadrževala, vendar se je naposled
pomiril in se je ustavil doma. Proti

jutru se je zopet opravi in je odšel z
doma. — Okoli 8. ure se je Šlager
povrnil domov. Na stopnicah ga je
srečala vratarica in ga pozdravila.
On pa je šel molče dalje navzgor. Čez
par minut se je zopet vrnil po stop-
nicah navzdol. Vratarica pravi, da se
ga je prestrašila, ker je strašno iz-
gledal. Tresel se je po vsem životu
in oči je imel izbuljene, obraz ves iz-
premenjen.

Takrat je izvršil nekaj groznega.

Stanovalci tistega nadstropja, kjer
je stanovala Šlagerjeva družina, je
zaslišala v Šlagerjevem stanovanju
umirajoče zdihovanje. Vstali so in so
šli pogledat, kaj je. Ko so stopili pred
stanovanje, so videli grozen prizor.
Šlagerjeva žena, tašča in otrok so le-
žali v krvi na tleh. Šlager je, ko je
prišel okoli 8. ure domov, pograbil
za kuhinjski nož, dolg 30 cm, in ne da
bi kaj izpregovoril, je stopil k ženi

in ji je zabodel nož v trebuh.

Žena se je zvrnila na tla in je izdih-
nila. Nato je Šlager stopil k otroku,
ga pograbil, položil na mizo in mu
prerezal trebuh od boka do boka, ta-
ko, da so se mu vsula takoj čreva iz
dobra. Ko je prišla na vzdihovanje
tašča v kuhinjo, in je videla, kaj se
je zgodilo, se je vrgla na Šlagerja,
ki je stal na sredi sobe z krvavim no-
žem v roki; hotela mu je iztrgati iz
rok nož. On pa jo je pahnil od sebe,
nato ji je porinil nož v pleča s tako
silo,

da je prišla ostrina v pljuča.

Nato je Šlager izdri nož iz trupa in
je sunil še enkrat starko nad levo o-
ko. Šlager je nato odšel in se je šel
naznani, kakor smo napisali v začet-
ku. — Ljudje, ki so našli razmesar-
jene na tleh, so poklicali zdravnika z
zdravniške postaje. — Čez nekaj mi-
nut je prišel zdravnik z avtomobilom
na mesto groznega dejanja. Konšta-
tiral je, da je Roža Šlager mrtva;
druga dva je za silo obvezal in odpe-
ljana sta bila v bolnišnico, kjer sta
bila oba, Šlagerjeva tašča in sin, ope-
rirana. — Ko je bil Šlager izpraševan
na policiji, je govoril pametno; opisal
je vse natanko, kako se je počutil ti-
sto noč, in kaj je storil. Rekel je, da
ko je prišel domov razburjen, da je
šel naravnost po nož v miznico. Na-
to se mu je storilo temno pred očmi
— izgubil je zavest. Pozneje je za-
pazil, da ležijo njegovi ljudje krvavi
na tleh. Prevzel ga je strah in je be-
žal. Ko je končal pripovedovati, se je
vrgel (najbrže iz obupa) na tla. — V
tem je bila žena prepeljana v mrtvaš-
nico k Sv. Justu. — Danes okoli po-
lnoči je začel umirati otrok Bruno, ob-
eni uri popolnoma pa je sirota umrla.
— Marija Vianello (tašča) je bila že
včeraj pop. v agoniji. Danes ponoči
je začela umirati, najbrže da je sedaj
ko to pišemo, že mrtva starka. —
Zdravnik, ki je preiskal Šlagerja po
zaslišanju, je mnenja, da je nastala
pri Šlagerju hipna blaznost. Hudodel-
ca so zaprli v celico, kjer so bile že
tri druge osebe. Danes, okoli 2. ure
popolnoči, je nastal nenadoma hrup v
celici, kjer je bil zaprt Šlager. Ko so
pritekli čuvaji, so zaslišali, kako kri-
čijo trije kaznjenci. Ko so stopili ču-
vaji v celico, so zagledali Šlagerja
na tleh

z razklano glavo.

Kaznjenci so povedali, da je Šlager
vstal in se pognal z vso silo v zid.
Poklican je bil zdravnik, ki je obve-
zal Šlagerju 20 cm dolgo rano na
glavi. Konstatiral je pretresenje mož-
ganov vsled silnega udara. — Šla-
ger je bil prepeljan v bolnišnico v
opazovalnica za umobolne.

Najnovejša tele- fonska in brzojavna poročila.

POSLANIŠKA KONFERENCA.

Petrograd, 15. aprila. Današnja
poslaniška konferenca, ki je obrav-
navala bolgarsko-rumunski spor, je
trajala 2 uri. Podrobnosti še manj-
kajo.

ODGOVOR ZAVEZNIKOV.

Atene, 15. aprila. A. T. poroča z
dobro informirane strani, da bodo
posvetovanja Zaveznikov glede od-
govora na znano noto velesil, v 2—3
dneh končana, tako, da bo sledil od-
govor Zaveznikov, še pred nedeljo.

ODGOVOR BO DAN KONCEM TEGA TEDNA.

Berlin, 15. aprila. L. A. poroča
iz verodostojne strani, da bo odgo-
vor Zaveznikov na noto velesil iz-
ročen najpozneje koncem tega ali v
začetku prihodnjega tedna.

PREMIJE SKLENJENO.

Pariz, 15. aprila. Iz Carigrada
se poroča, da se je med Bolgari in
Turki sklenilo 10-dnevno premirje,
ki se je začelo včeraj popoldne.

Pariz, 15. aprila. V noči s pone-
deljka na torek — so se vršila med
Bolgari in Turki zadnja posvetova-
nja glede premirja. Določena je bila
med obema armadama neutralna
zona. S tem je smatrati vojno na ča-
talski liniji za končano.

PORTA ESSAD PAŠI.

Carigrad, 15. aprila. Po sklepu
srbske vlade, da se odpokličejo srbs-
ke čete izpred Skadra in z ozirom
na to, da je general Bojović dan vsa-
viti vse operacije in preneha z oble-
ganjem, če ne bo njegova armada
napadena od Turkov, je Porta obve-
stila Essad pašo, da vstavi vse so-
vražnosti proti srbski armadi in da
ne sme na njo streljati na odhodu.

ČRNAGORA IN SKADER.

Berlin, 15. aprila. W. Z. poroča
s Cetinja, da se je general Martinov-
vič vrnil k armadi, pred odhodom je
imel pa še konferenco s kraljem. Vla-
da je sklenila obnoviti naskok kljub
temu, da jih Srbija ne podpira.

ATENTAT.

Barcelona, 15. aprila. Tu je bilo
aretiranih 30 oseb, ki so v zvezi z
atentatom na španskega kralja.

GRŠKA OPUSTILA BLOKADO.

Dunaj, 15. aprila. »Zeit« poroča,
da je grška vlada sklenila, prenehati
z blokado albanskega obrežja.

CESAR IN HÖTZENDORF.

Dunaj, 15. aprila. Načelnik gene-
ralnega štaba Conrad pl. Hötendorf
je bil danes sprejet dopoldne od vla-
darja v daljši avdienci, kar je v zve-
zi z znanimi volumskimi aferami (o
katerih pa »Dan« ne sme poročati, si-
cer bo konfisciran. Drugi listi to sme-
jo.) Stališče Hötendorfovo je oma-
jano.

IZ KOTORA.

V Kotoru, kjer je koncentrirana
mnogo vojaštva, se je nekaj zgo-
dilo, česar pa ne smemo poročati.

Odgovorni urednik Radivoj Korene,
Last in tisk »Učiteljske Tiskarne«.

Odprto pismo*

na c. kr. deželno sodišče, oziroma
širši javnosti.

Mene je kot posestnika itd. za-
stopal več let v civilnih in kazenskih
stvarih g. dr. Franc Ksaver Poček,
odvetnik v Ljubljani, za kar je bil
vedno, kar je računal, pošteno pla-
čan, kakor to biti mora.

Leta 1910. izvedel je od nekod g.
dr. Poček, da sem kupil dve velepos-
estvi na Štajerskem pri Belihvodah,
informiral se je pod kakimi pogoji
sem dobil v last ti dve veleposesti.
Naenkrat je začel g. dr. Poček
k meni zahajati vsak dan, če je kak
dan izostal, se je gotovo drugi dan
zopet oglašil ali sam, ali pa z neko
gospodično.

Prišel me je izpraševati za vse
okolnosti bolj natančno kakor pri
spovedi. Jaz nič hudega slutec sem
misli, da doktorju juristu, bivšemu
c. kr. sodniku in sedanjemu odvetni-
ku vse lahko popolnoma zaupam, da
mi bo s svojo vednostjo, s svetom in
drugim šel na roko.

Pri takih velikih kupčijah sem
bil včasih v denarnih zadregah, a bi
bil z lahkoto to sam realiziral.

Ponudi se mi g. dr. Poček za ti-
hega kompanjona, rekoč: pri nas je
dosti denarja in ako se mi bodo po-
sestva dopadla, bova vse v red spravi-
la.

Jaz sem mu popolnoma zaupal
in sem vse njegove odredbe in na-
svete slepo izpolnjeval, tako me je
nadvladal popolnoma, in delal je vse
po svojem.

* Za vsebino je uredništvo odgo-
vorno le toliko, kolikor zahteva za-
kon.

Kakor je postavno, se mora tudi kompanjon pismeno zavezati, da se lahko obojestransko sklicujeta oba dela ne pa samo ustmeno.

Predno je pa dr. P. v kompanijo stopil, se je sam kakor tudi po zve-
dencih natančno preprical o pose-
stvih in bil je na vso moč zadovoljen,
da bo on kot tihi kompanjon fungir-
al in tudi v svesti si je bil, da bo
podjetje jako plodonosno. Na to je
pustil g. dr. Poček obe omenjeni po-
sestvi po strokovnjakih popolnoma in
natančno pregledati, koliko je lesa in
koliko je vreden, tako da je bil g. dr.
Poček popolnoma informiran.

Vendar mu še ni zadostovalo,
preprical se je tudi sam osebno 29.
junija 1910. ravno na praznik sv. Pe-
tra, peljala sva se na ogled, bil je nad
vse zadovoljen, in sva si pri tej pri-
liki bratsko segla v roko v znamenje,
da velja možbeseda, da postaneva
družabnika na posestvih v Belihvo-
dah.

Ko je enkrat bilo sklenjeno kom-
panjonstvo, in ko je videl, da me ob-
vladuje, mi je mal predjem dal na
vrednost 100.000 K in sem mu, v
misl, da taki kapaciteti se mora vse
zaupati, tudi dovolil, da je polovico
posestva prepisal, in še zraven na
vsa moja posestva za 80.000 K in-
tubiral v njegov prilog kar je pa us-
depolno učinkajoče vplivalo na moj
obstoj in škodo.

(Dalje.)

Josip Plankar,
posestnik in gostilničar na Dolenjski
cesti v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vi-
narjev. Pismenim vprašanjem je priložil
znanko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših
ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zu-
nanji inserenti v znakah. Zaključek malih
oglasov ob 6. uri zvečer.

Glasovirje, planine, avtomate,
gramofone, plošče prodaja, uglašuje,
popravlja solidno Josip Oblak, Ljub-
ljana-Glince 92.

Cenjenim obiskovalcem Trsta
se priporoča prenočišče v hotelu H.
Kosič, ulica Carradori št. 15. Cene
nizke. 283

Lepo meblavana soba s poseb-
nim vhom se odda. Privoz 9.

Pridni zastopniki se iščejo za ta-
koj proti visoki proviziji, eventualno
gotovi plači. Ponudbe pod »Trajnost«
na »Prvo anonimno pisarno«.

Naifinejši ŠPIRIT

iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po
nizki tovarniški ceni veležanjama

M. ROSNER Co.
v Ljubljani, poleg pivovarne „UNION“.

Stanovanje

iz 2 sob, kuhinje in oddelek
vrta se odda s 1. majem.
Poizve se v pisarni Popovič, Blei-
weisova cesta 32.

FR. P. ZAJEC

Ljubljana, Stari trg št. 9

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblas-
tveno koncesijonirani optik in strokovnjak svoj

optični zavod.

Dalnogled,
toplomere, in
zrakomere
vseh vrst.
Očala, ščipal-
niki natančno
po zdravni-
škem receptu.
Cenike
pošiljam na
zahtevo za-
stojni in pošt-
nine prosto.

Cenena kava

(dokler je kaj zaloge)

85 h 80 h

1/4 kg Brasil I 1/4 kg Brasil II
zgana zgana

v filijalki

Julij Meinl

uvoz kave

Filijalka:

Ljubljana, Šelenburgova ul. 7

Leo Matajc

Milka Matajc roj. Hrovat

poročena.

Stražišče.

Ljubljana.

Laška kuhinja

v Ljubljani.

Od danes naprej se dobe vsak dan
sveže morske ribe
in najboljše vino iz deželne kleti
Paronco in Brioni.

Išče se za trgovino z usnjem
trgovski pomočnik

spreten prodajalec ter popolnoma
več te stroke. Ozira se samo na
boljšo moč.

Josip Seunig v Ljubljani.

Ure, verižice, uhanj,
prstanj, obeski za-
pestnice itd. itd.

Edina zaloga ur

z lastno

znanko

= „TUP“

Najstarejša
domaća
tvrđka

LUD. ČERNE

juvelir in trgovec

Ljubljana, Wolfova ul. 3.

Cenikizastoj.

Radi prevelike zaloge blaga dajem

20% popusta

vse pomladne najnovejše damske kostume, krila, bluže
kakor tudi obleke in površnike za gospode in dečke
najmodernejšega kroja.

Postrežba točna in solidna.

Cene priznane nizke.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Izgotovljene obleke

površnike, pelerine za moške in dečke. Fine vrhne jo-
pice, cele obleke (kostume) in posamezna krila za ženske
v manufakturni in konfekcijski trgovini

„Pri Škofu“ v Ljubljani,

na vogalu Medene ulice in Pred Skofijo št. 3 (nasproti gostilne
„Pri Sokolu“. — Podružnica tvrđke R. Miklauc.

Velika izbira. — — Stalne nizke cene.

Narodna kavarna

naznanja cenjenim gostom, da
igra vsaki dan

**nova dunaj-
ska elitna:**

damska kapela.

Začetek točno ob pol 9. uri zvečer.

Fran Krapeš.

Najnovejše kravate za gospode

pentlje, samoveznice in vse druge moderne fazone od naj-
cenejše do najfinejše vrste, naramnice, podveze, odeje za
potovanje, ščetke za obleko, lase in zobe, milo, parfumerija,
palice, dežniki itd. vse v največji izbiri in najboljši kakovosti v

modni in športni trgovini

P. Magdić, Ljubljana, nasproti glavne
pošte

FRAN KRAIGHER

krojaški mojster

Gospodska ulica št. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po
meri. — Inozemskega in domačega blaga večno na izbero. — Spre-
jema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerno. — Izdeluje
vsakovrstne svetovno znane gumbe iz svile in blaga, trpežne tudi za
eksport po morju. 229

Proti ugodnemu plačilu na obroke!

Preproge, posteljne oprave, zavese, blago za moške in
ženske obleke, narejene obleke (konfekcija), perilo za
moške in ženske, platneno blago itd.

Na željo pošljem zastopnika na dom. Zadostuje dopisnica.

Landskroner & Bochner Ljubljana, Sv. Jakoba nabrežje
št. 39.

Pozor, kolesarji!

Pred nabavo kolesa ob bližajoči se seziji si izvolite pogle-
dati mojo največjo zalogo vsakovrstnih in najfinejših Puchovih
koles (edino zastopstvo) in prepricali se bode o izborni
kvaliteti. — V zalogi se dobe vse kolesarske potrebščine in
vsa popravila se izvršujejo v lastni mehanični delavnici.

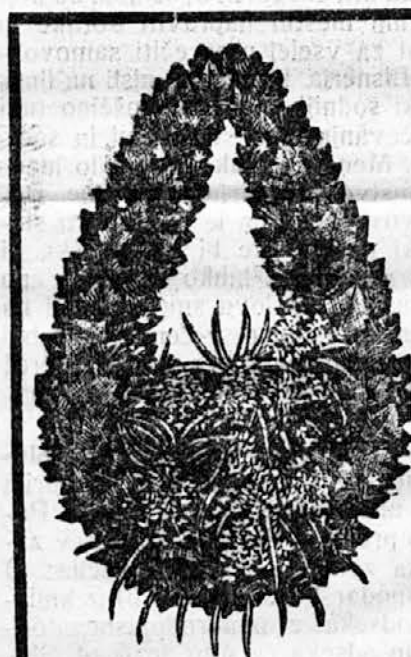
Torej pozor, najboljši in najcenejši nakup le pri tvrđki

Fr. Čuden, Prešernova ulica 1.

Poleg tega tudi najfinejši šivalni stroji.

Ponk za vezenje brezplačno.

Naročajte cenike za kolesa, šivalne stroje, ure in zlatnino, tudi
po pošti prosto.

Slavn. občinstvu v mestu in na deželi vjdno
priporočam največjo zalogo krasnih
nagradnih vencev in
trakov z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo hitro in točno.

Cene brez konkurence.

V zalogi je vedno do 500 kosov od 2 do 60 K
komad, tako, da si vsakdo lahko izbere.

Fr. Iglič :: Ljubljana ::
Mestni trg 11-12.

Ob nedeljah se dobivajo venci v isti hiši v 1. nadstr.

Del. glavica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad
K 8.000.000. K 1.000.000.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4 3/4 %